

NORGES STATSBANER
GEOTEKNIK KONTOR

DRAMMENBANENS DOBBELTSPORANLEGG
HVALSTADFYLLINGEN, PEL 1960
GRUNNUNDERSÖKELSE

Gk. 2215, 1-2

Opprinnelig fylling er en ca. 15 m høy steinfylling over svakt skrånende terreng, og fremtidig venstre spor blir liggende 0-6 m innenfor opprinnelig ensporet linje. For høyre spor er det fylt på innsiden og dette sporet er nåværende driftsspor.

Det fremgår av boringstegningene at det er boret i 6 profiler og at det under fyllingen er et leirelag som har sin maksimale tykkelse 5 a 6 m omkring pel 1959. Under fyllingsplaneringen kan det regnes med at leiren er og fortsatt blir konsolidert og derfor er ganske fast. Imidlertid er det såvel på nedsiden som på oppsiden av fyllingen konstatert leire med meget lav skjærfasthet.

Det foreligger her et tilfelle hvor beregning av sikkerhet mot utglidning vil bli tvilsom fordi en eventuell glideflate for en vesentlig dels vedkommende vil gå gjennom stein, hvor virkelig skjærfasthet ikke kan fastlegges eksakt. Man må nøye seg med å konstatere at grunnen under fyllingsfoten en svak og at det neppe er noen særlig stor sikkerhet mot utglidning i foten.

Som en positiv og relativt billig foranstaltning til å bedre forholdene foreslås at en del av overskuddsmassene överst i fyllingen, som følge av linjeinnflyttingen, trekkes ned i foten, som vist på profilene pel 1959 og 1962. Denne motfyllingen, som blirliggende innenfor jernbanens gjerde, bør strekke seg fra pel 1958-1962+5 i en lengde av 45 m.

Hvalstadfyllingen, som består av leirskifer som lett forvitrer, har fra gammelt av hatt ord på seg for å "brenne", karakterisert ved at den ofte er snøbar om vinteren. Det har også under justeringsarbeide blitt merket en del setninger, men ikke større setninger enn ofte forekommende ved så høye steinfyllinger. Saken har vel nærmest interesse som kuriositet, og etter mundlig avtale med Norges geotekniske institutt (dr. Rosenqvist) vil en av anlegget oversendt steinprøve bli undersøkt.

OSLO den 29.4.55.

W. Steaven-Kay

